

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ Δ΄ ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017 - ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ:
ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΔΥΟ (2)
ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΠΛΗΡΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
Αδίδακτο κείμενο

Γ1.

Διότι, όταν ο λόγος στερηθεί και την αίγλη (:προσωπική γοητεία) του ρήτορα και τη φωνή (του) και τις μεταβολές (της φωνής) που γίνονται κατά την απαγγελία, και ακόμη (όταν στερηθεί) και των περιστάσεων (:την επικαιρότητα των περιστάσεων) και το ενδιαφέρον για την πράξη, και δεν υπάρχει τίποτα που να (τον) βοηθά (:υποστηρίζει) και να πείθει μαζί, αλλά όταν (ο λόγος) ερμύνεται και απογυμνώνεται από όλα όσα έχουν προαναφερθεί και (όταν) κάποιος τον διαβάσει χωρίς πίστη (:πειστικότητα) και χωρίς να εκδηλώνει κανένα συναίσθημα (:ψυχική διάθεση) αλλά σαν να απαριθμεί, εύλογα, νομίζω, φαίνεται αμελητέος σε αυτούς που ακούν (:στους ακροατές). Αυτά ακριβώς θα έβλαπταν πάρα πολύ και θα έκαναν να φαίνεται πιο ασήμαντος αυτός (ο λόγος) που παρουσιάζεται τώρα.

Γ2.α.

ἀναγιγνώσκη: ανάγνωθι

ἀπαριθμῶν: απαριθμοῖεν

τοῖς ἀκούουσιν: ἀκούσασθαι

μάλιστα: μάλα

φαίνεσθαι: φανῆτε

Γ2.β.

τοῦ μὲν προειρημένου ἅπαντος ἔρημοι γένωνται

Γ3.α.

τῶν μεταβολῶν: αντικείμενο στο ἀποστερηθῆ

τῶν προειρημένων: επιθετική μετοχή (με υποκείμενο το άρθρο της: *τῶν*), ως ετερόππτως ονοματικός προσδιορισμός, γενική αντικειμενική στα *ἔρημος* και *γυμνός*

γυμνός: κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο ὁ λόγος μέσω του συνδετικού ρήματος *γένηται*

εἰκότως: επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο *δοκεῖ*

τοῖς ἀκούουσιν: επιθετική μετοχή (με υποκείμενο το άρθρο της: *τοῖς*), δοτική προσωπική του κρίνοντος προσώπου στο *δοκεῖ*

Γ3.β.

Ἄπερ καί τόν [...] ἐπιδεικνύμενον μάλιστα ἄν βλάψει: Κύρια πρόταση κρίσεως, καταφατική. (Ἄπερ: βρίσκεται μετά από ισχυρό σημείο στίξης και συνδέεται παρατακτικά με την επόμενη κύρια πρόταση.)

(Εκφέρεται με δυνητική ευκτική γιατί δηλώνει το δυνατό στο παρόν- μέλλον.)

Ἄπερ: υποκείμενο στα ρήματα *ἄν βλάψει* και *ἄν ποιήσειεν* (απτική σύνταξη)

τόν ἐπιδεικνύμενον: επιθετική μετοχή (με υποκείμενο το άρθρο της: *τόν*), αντικείμενο στα ρήματα *ἄν βλάψει* και *ἄν ποιήσειεν*. Επίσης λειτουργεί ως υποκείμενο στο απαρέμφατο *φαίνεσθαι* (ετεροπροσωπία).

φαυλότερον: κατηγορούμενο στο *τόν ἐπιδεικνύμενον* μέσω του συνδετικού ρηματικού τύπου *φαίνεσθαι*

φαίνεσθαι: απαρέμφατο του σκοπού ή του αποτελέσματος στο (*ἄν*) *ποιήσειεν*